

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 43/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.октобра 2010. године

Констатује се да су приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- Затим браниоци за да видимо овако Ајдари Фазлију бранилац Говедарица, бранилац Марко Миловић није ту па га Ви мењате, добро.
- За Алију Реџепа, Ви такође, то је Ваш клијент? Добро.
- Шаџири Шаџира је Бојан Ресавац, затим Муслију Шефкет је Дејан Недић, ту је. Алија Садики Бошковић Анте, Ви сте ту. Алија Идриз је Петровић Владан, ту сте. Нухију Шемсије, Мирковић Мирко, ту сте и Халими Рамадан ту је бранилац Константиновић Милорад, јавља се Дејан Недић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате места, претпостављам.

Сви окривљени су у бекству.

За данас смо позвали сведоке Арсић Велимира, Антић Светозара, Антић Бранимира, Антонијевић Борислава, Арсић Славицу и Арсић Бисерку.

У међувремену је Арсић Славици која је дошла, позлило, њу ћемо ако будемо могли испитати данас, а почећемо са саслушањем сведока Арсић Велимира.

Да ли можете молим Вас да позовете Арсић Велимира.

Констатујемо да је приступио адв.Константиновић Милорад.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, ако хоћете можете да седнете, а можете да стојите, како год вам је згодније. Седите. Само мало спустите тај микрофон, узећемо Ваше личне податке, Арсић Велимир, реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: 26.03.1953. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Стража, општина Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Гњилане, а Ваше пребивалиште је сада у Врању?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете Ваше занимање?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали данас овде као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, требате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, то је упозорење које се даје свим сведоцима по закону, и сведоци пре давања изјаве полагају заклетву. Ту је текст испред Вас па ако можете прочитајте га наглас молим Вас.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Заклињем се ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

Сада ћу да констатујем да сте то прочитали.

Арсич Велимир упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због догађаја у Гњилану после бомбардовања да нам кажете шта се Вама десило?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Овако, мени дана 18. Јуна, око 9, можда пола 10, тако 9 и нешто, са мојим моторним возилом «Југо 45» кренуо сам из села, стража, испред пријемнице Основне организације «16. новембра» ту су ме зауставили, у црно обучено, припадници не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке војске?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Они су ме зауставили, узели су ми кола и увели ме у пријемницу и ту су ме задржали док су ми претурали по колима, нашли су ми војничку униформу јер ја сам радио у војсци као електричар и имао сам униформу војничку. Ту су ме како ко узели, па не знам они причају да су испитивали ме, каже ти радиш у војску, ваша војска, моји рођаци на Адема Јашарија, тамо неку, каже наше су рођакиње каже ножем отпарали су им и вадиле децу, каже тако ћемо и ми вама. То су мени причали. И повремено док су причали то повремено неко се наљути и дође изудара ме, удара ме. Има их петоро, шесторо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то на улици?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, у пријемници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у пријемници?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Тог „16. Новембра“, трговинска радна организација. Тукли су ме, неко каже вежи га, неко ме одвезује и све. Како ко дође а овај је радио у војску, радио за војску, и тукли су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико је то трајало?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па ту једно пола сата тако је било нешто, шта знам они су се договарали онда и звали некога, не знам по имену заборавио сам то је било пре 10-11 година, каже где је он, казали су где је у Интернату, то је Дом за ученике средње школе и онда су ме они повели тамо у тај Дом. Дошли у тај и није био тај не знам како се звао, и рекли су где је у Ченер Чесму насеље. И одатле у Ченер Чесму у то насеље тамо било их је доста, сакупили се и бацили ме у један подрум и ту ме малтретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то у том насељу Ченер Чесма, неки објекат?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па ту је као сточна пијаца, ту је у једну кућу велика је то кућа, та је кућа била тог Мехмета, Мехмет Шкодра тако се зове тај власник куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школа?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Мехмет Шкодра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мехмет Шкодра, то је његова кућа била?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Његова кућа, е он ме испитивао ови су ме тукли. Каже да је имао стовариште и војска му узела неке камион цео, неке цевке, циви ове поцинковане и ово. Каже где ми је, ја кажем откуд ја знам где је за војску, са војском ти си, каже, а ја кажем не знам, чим кажем не знам они ме ударају ту са металном шипком ме тукли. Још су ме питали, не могу да се сетим шта су ме све питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате шта ме интересује, када су дошли ти тада први пут када су вас зауставили, да ли су имали неке ознаке на униформама?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, само црну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна униформа?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Црна униформа и наочаре су имали за сунце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су имали наочаре за сунце?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па већином њих има, а ови што су ме тукли највише имали су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некога познали или не?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, осим тога Мехмета Шкодру нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог другог?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били млађи или старији?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Млађи, млађи, ту негде ја мислим да су младићи били ту 25 година, доста су високи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста високи?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да, високи грађе овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли бисте могли да опишете некога у смислу какву је имао косу, разумем да су имали наочаре за сунце, али те телесне карактеристике дужа коса, краћа коса, црна, плава, не знам?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, фино су подшишани били, како да вам опишем, један терао косу овако на горе, ови остали подшишани као они на нуларицу, како беше на нула, јединицу, како беше ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебљи, мршавији?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, средње грађе, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средње грађе?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Али мало вишљи су били онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средње грађе али високи.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли бисте могли некога да препознате?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па не знам ако видим, овако не сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да видите на фотографији?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па да покушам да видим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте неког од њих виђали раније у Гњилану када сте долазили?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, нисам. По говору и колико они причају кажу да су из Метохије негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви приметили разлику у говору?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па приметио сам, не, Гњиланци сигурно нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ком језику су Вас испитивали?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: На шиптарском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате албански?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па понешто знам, већином ме терали да причам шиптарски, ако не знам онда ме туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми колико дуго је све то трајало, од 9 ујутру кажете до?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па онда ту негде ту око до 5 сати и 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 5-6 поподне?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: И онда ме тај Мехмедовић Шкодра се смиловао, каже ако хоћеш да те пустимо да ми даш оружје што имаш, а ја сам имао пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам били пушка и пиштољ, код куће или у ауту?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: У стану, у стану и они су рекли каже ако хоћеш да ти дамо кола, да ти вратимо, даћеш нам пушку и пиштољ и онда смо пошли до стана, дао син пушку пошто они нису, повели ме јер кола су

мени се налази пред радну организацију, фабрику радијатора и успут чујем на албански причају где да ме ликвидирају, е кад сам већ видео да хоће да ме ликвидирају, сва срећа наишао је КФОР возила, Американци наишли су ја сам почео са да трчим према њима и почели по мене да трче, али кад смо већ почели, онда и КФОР почео да пуца на мене. Да ли видели шта јурино према њима, онда ја скренуо сам, нисам хтео према КФОР, него ушао сам у прву кућу једну, у двориште, и ту Албанац један који ме познавао каже «Мики бежи од моју кућу, бежи не смем да те примим, ће ми запале кућу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке повреде од тога што су Вас тукли? Тужиоче. Изволите.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: И онда сам ја ушао у кућу, он мене истерао, онда сам прескочио зид, а до тад сам једва ходао, јер испребијан доста, имам модрице. И онда када сам прескочио тај зид други, он и тај други комшија нису тели да ме пусте. Јер то је тај баш реон где ја имам стан, истерао ме и прескочио сам и његов зид од срећу, нико не ме прима, онда сам кад сам већ видео контејнер, сад ти контејнери један је пун био са пакете, ја сам се бацио у контејнер, ту сам чекао мрак да падне, али ја пошто сам био доста испребијан, почео сам да се хладим, сам себе сам гризао нисам могао, а чујем около себе причају и каже где ли побеже Шкија, а траже ме, никоме није пало на памет да сам ја у контејнеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали повреде неке?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па имам два ребра ми поломили, и дан данас кад се накашљем тад, они ударали ме са металне шипке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли код лекара?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па јесам био на хирушко одељење сам лежао 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: У Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах после тога?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Када сам ја после око 8 сати када је већ пао мрак, никог више на улицу није било, једва сам сишао од контејнер, пузио сам до прву кућу, онда ми је један две госпође ме оно подигле и обрисале ме и позвале ми једну докторицу ту близу комшијка што је била. Она ми дали ињекцију против болова и звали су моје шураке и одвели ме на Поповицу, тамо српски део насеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим на?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Поповицу, српски део насеља тамо и позвали су лекаре и дошли су два лекара и каже ти имаш унутрашње крварење мора да те снимимо, па да видимо, а у болницу нисам хтао ја да идем у болницу зато што на шурак ми девојка радила тамо и каже да су Американци тренутно тамо и онда ме одатле дали ми Хитну помоћ за Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Врању вероватно има евиденције да сте лежали је ли тако у болници?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да, лежао сам, имао сам повреде и главе, ово-оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И главу сте имали повређену?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још где сте били повређени?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Осим повреде главе и ребра, тако да морам кад год се прехладим ја морам војнички опасач да ставим да се накашљем јер пуца редом, доктори се чуде сами на грудну, тако да на грудну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, Ви сте претпостављам били у војсци па сте раздужили, је ли тако, униформом и оружјем?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, нисам се раздужио, ми смо добили задатак да останемо, мислим не није да останемо, него ко хоће може да иде са војском пошто се повлачи, али ја сам цивил био нисам војно лице. Ја сам цивил и ја сам остао пошто стан имам тамо, имам рођаци, имам имање све то, кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам кажете да бисте можда могли да препознате неког од тих који су Вас тукли.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видите неке слике?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ништа не гарантујем, да видим ако могу, пошто је прошло 10 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да Вам дамо неке слике да видите и да нам кажете да ли неког од њих познајете, јесу сви имали наочаре за сунце?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, само тројица што ме мучили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте их укупно видели?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ох имало је њих пуно, ја мислим да је било њих најмање једно 50, код „16. Новембра“ око 50-торо били, а вамо по мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде у овој, тој кући?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па ту кућу па нас четворо, та три што су ме тукли и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вас је испитивао.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нисам сигуран, само за једног ми је мало сумњиво, али није.

Констатује се да је оштећеном показан фотоалбум са фотографијама припадника ОВК па изјављује „нисам сигуран“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула ово друго што сте рекли.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нисам сигуран за ниједног од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам још нека имена, да ли су Вам можда позната Ајдари Фазлија звани Фаза, да ли сте можда тад, том приликом, чули?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, за Фазу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Алија Реџеп Реџа, Шаћири Шаћир Шаћа, Муслију Шефкет Аџија, Алија Садик, Алија Идриз Рамуш или надимак Џабири, Мемеш Агуш или Куљи надимак, Хајдари Фатон?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куљи надимак. Затим Нухију Шемси Шема? Затим Хасани Ахмет, да ли сте можда тада чули Африканац или Индијанац надимак?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасани Назиф Качак?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халими Рамадан Рама, Хајдари Самет, Ферат, Камбер, да ли сте можда тада чули надимак Суља или Мсус?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, само неки Каплан сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Каплан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каплан.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да, ако има неки Каплан то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И надимак Фура?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они обраћали један другоме са именима?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ма јок, само кад ударају овај их зауставља, не казује имена ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још да Вас питам на овом фотоалбуму да ли сте Ви тада на овом фотоалбуму препознали некога ко Вас је тада тукао или заробио?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је све што сам имала да Вас питам осим оног последњег да ли се Ви придружујете кривчном гођењу или да ли постављате имовинско правни захтев? То значи да ли Ви сматрате да треба да буде осуђен онај ко је то Вама урадио?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам читала сада овде људе против којих ми водимо поступак и да ли ћете тражити неку одштету за то што Вам се десило?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Треба да тражим, болове и ја данас, педесет посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате последице?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па како не, педесет посто ја примам одштету, имам последице и у глави, тело, ребра и дан данас ребра то не може да зарасту. Свака прехлада они пуцају па болове трпим по два, три дана, морам стално на инфузију да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће Вас питати, странке постављају питања, односно тужилац и браниоци. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје прво није питање него је, Ви сте га прекинули када је он рекао нисам сигуран само, па је почео да тражи две фотографија колико сам ја видео, што смо сви видели, две фотографије некога ко му нешто личи, па ја само, не мора да буде сигуран, али може да нам покаже које су то фотографије за које он није сигуран, а нешто је хтео да нам каже везано за њих.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па ја мислим 56 то беше, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете поново да му то дате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта имате, шта је са тим фотографијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, хтео је да вам издвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да чујемо.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Предосећа ме мало, па замишљам као наочаре да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсећа Вас мало.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да има наочаре, можда, то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада ћемо. Коју сте рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па дајте му да погледа, он сам нека нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 56 и 57?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: 56 и 57, нисам сигуран али подсећа ме мало али да ли је то, то је било пре 10-11 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да видимо где је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво проверите да ли су те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 56.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво проверите да ли су то те слике, ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 47. Хоћете да видите да ли су то ове слике, ове 56 и 57?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Овај ме мало подсећа, али нисам сигуран баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: 57.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 57.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Али нисам сигуран баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Јер наочаре је имао, па нисам баш сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведок исказује да га фотографије 56 и 57 подсећају.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, само 57.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само 57.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само 57.

57 подсећа на особу која је тада била, али не може да се изјасни јер је тада имао наочаре.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да ли је он нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да ли је он или?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нисам баш сигуран да ли је он, онако замишљам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И дословно исказује «нисам сигуран да је он, али онако замишљам да је он».

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Мислим, као кроз маглу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

«Мислим као кроз маглу».

Суд КОНСТАТУЈЕ да се на фотографији број 57 налази Камбер Сахити.

Ја сам Вам малопре прочитала то име.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па прочитали сте, али ја не знам име, ја сам само чуо као Каплан, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каплан? Кажите ми је ли та особа која Вам личи да ли је она била тамо међу оном групом која Вас је заробила или међу оном групом која Вас је тукла у тој кући?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Није тукао, чини ми се да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У групи која Вас је зауставила, је ли?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли да му дате тај албум, још једна слика је била, раније, пребројао је 57, била је још једна фотографија коју је издвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Игром случаја седим на таквом месту да могу да видим шта и како сведок посматра те фотографије, па ја нисам имао утисак да је било коју слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо га.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Питајте га да не буде да је рекао једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, пустите браниоца да каже.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Мислим да није уопште колегијално. Ја сам се сад укључио само да бих указао на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, да ли сте још некога видели, да ли хоћете још једном да погледате албум?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац каже да сте рекли малопре да сте још неког видели?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, само овог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте два броја, два броја сте рекли. Хоћете ли да погледате још једном? Ја сам Вас видео да сте издвојили још један.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ма гледао сам њега више али овога чини ми се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, покажите нам ко је тај који је мањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко ко Вам још личи, то Вас пита тужилац?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, заостао сам код другог броја али није тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то схватити као притисак, али тужилац инсистира да гледате Ви то још једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ту за коју кажете да нисте сигурни, дајте му тај албум, фотографију да нам покаже.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па не, и за ову нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро ни за то, али ни за ово друго што нисте сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нека друга за коју нисте сигурни? Кажите када тужилац тако инсистира. Слушајте овако. Тужиоце, ја чујем шта каже, сви чујемо шта он каже, пустите да човек одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За два броја нам је рекао.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, само овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, овако. Овде имамо један проблем, значи сада Ви видите да су ту адвокати, а окривљених нема. Овде је фотоалбум неки који је достављен припадника ОВК. Хоћете Ви сада лепо молим Вас на

инсистирање тужиоца, ја ћу то унети тако, да седнете и да погледате кад будемо завршили са испитивањем ове и да нам онда кажете изричито има једна, има две, има три, сигуран сам, нисам сигуран и да кажете које су.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, само ова једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ајдемо сада да кренемо на питања па ће на крају тужиоце да гледа овај човек још ако буде требало, слике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините. Кажете да су Вас малтретирали, а помињали сте неку металну штанглу, па хоћете ли да нам објасните шта су они Вама то радили кад сте рекли малтретирали?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Тукли су ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме су Вас тукли?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Металне шипке. Имам слике које сам се сликао после са хируршког кад сам изашао и могу то да приложим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каквог су облика те шипке, да ли су четвртасте или округле?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Округле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Округле? Јесу ли имале неку дршку те шипке?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, обичне металне шипке, обичне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих од те тројице, четворице?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Троје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тројица су Вас тукли?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Троје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вам нешто говорили?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Они нису говорили ништа, само ме овај Мемет Шкодра, он ме испитивао, питао где ми су и каже познајеш ли овога, питао ме за Звонка. Ја сам му рекао Звонко познајем га. А како се зове нисам знао како се зове, ја сам га знао само по Звонко име, јест да је био мобилисан као ја, али нисам му знао презиме. Кад ког сам одговарао «не знам» они ме тукли, па Мемет каже, намигнуо ми каже где је Цветановић. Ја сам већ видео да ми је намигнуо Цветановић и онда су престали да ме туку, а због тога су ме највише тукли због тог Звонка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови што су Вас зауставили су били у црном, а како су ови били обучени?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај Мемет Шкодра како је он?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Шкодра је нормално био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У цивилу или?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: У цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они рекли ко су они, јесу ли они нека полиција, војска, УЧК, шта су они?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нису ми рекли. Кажу «Ти радиш за војску и радио си против нас, сад ми морамо да ти се реванширамо, ваши су тукли наше, убијали» и мени су тако претили. Они су ми причали на албанском, ја нешто сам разумео, нешто нисам, на српском они ништа нису причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви живели, у којој улици у Гњилану?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Бојанина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бојанина? Шта је било са Бојанином улицом, са људима из Бојанине улице?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Сад нема никог у тој улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема никог? А који је разлог зашто нема људи у Бојаниној улици?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па они кад су видели да су мене највише малтретирали тад су почели нагло да се селе из те улице јер су знали да су мене малтретирали и да ме тукли, како сам прошао кад ме видели онда су они махом, већином после продавали, напуштали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Насеље Бела земља, да ли су ту живели, ко је ту живео, које становништво је ту живело?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Има Бела земља насеље пут Врање, у ствари Бујановац – Гњилане, Бела земља има, а има Бела земља насеље у гњиланској општини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том насељу ко је живео?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Већином Албанци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су живели Роми?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Има и Роми, али већином су Албанци у Белој земљи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са тим Ромима?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не знам, има их доста и у Врању су прибегли и они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, јесу ли и они побегли?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Ја мислим да су 50% побегли, они који су српски православци, побегли, а они који су муслиманске вероисповести, они су остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Не. Реците ми молим Вас да ли бисте хтели. Изволите.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми само, те црне униформе да ли су имали ознаке неке?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нисам приметио ништа. Кошуље, панталоне, знам чизме, шутирала ме баш оне меке америчке, као америчке, шутирала су ме.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Реците ми само у ком делу града се налази Бојанина улица? Да ли је то центар, периферија?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Није баш центар али скоро да је у центру, нема од центра 100 метара.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Ви знате солитер где се налази у Бојаниној?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Да знам.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је Вама познато нешто у солитеру да се десило, неко убиство, злочин неки?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ништа, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Мислим чуо сам после да је неко убијен, али касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па да су неког убили што је пуцао на КФОР неки, тако сам чуо, мислим ту особу познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцао на КФОР? Како се зове тај што су га убили?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Сојка га звали, а сад да ли беше Звонко Сојка, не Мики Сојко, тако су га звали и онда су га они убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га убио, КФОР или ОВК?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Не, не, КФОР га убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КФОР га убио?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Из хеликоптера пуцали, тако сам чуо, то сам чуо у Врању, јер ја сам пре тога 18-ог, а то се десило да ли 19-ог, 20-ог, два дана после мене, из приче сам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу Вас да останете ту док уведемо другог сведока и узмемо његове податке, обзиром да тужилац тврди да сте Ви издвојили још неку слику, да сада поново погледате овај фотоалбум.

За овим се оштећени задржава у заседању како би поново на предлог тужиоца погледао фотоалбум и казао да ли има још неке особе која га подсећа и коју је приликом претходног гледања издвојио.

Позива се следећи сведок Антић Светозар.

Хоћете да ми кажете колики су Ваши трошкови?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Трошкови од Врања до овде 1.400,00 динара, такси 450,00 динара у у Врању такси 100,00, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то све заједно? 3.120,00 сте рекли нашој служби? Колико сте сад рекли?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Па толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А такси, да ли Вам то и такси, колико је такси?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Немам рачуна у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је такси?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: У Врању 120,00 сам платио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: 450,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да се вратите, то је, колико да видимо јавна тужба да ли може да израчуна? То је значи 1.200,00 за такси и 3.120,00 динара, то је 4.500,00 динара ћемо, може? Тужиоче, да ли може, да путамо тужиоца? Тужилац каже може без микрофона да сведоку могу толики трошкови да се досуде, али иначе сугерише. То ћемо после да констатујемо.

Сведок трошкове тражи на име доласка из Врања до Београда као и плаћања такси превоза од куће до аутобуске станице у Врању као и од аутобуске станице у Београду до зграде суда и натраг па му суд ДОСУЂУЈЕ 4.500,00 динара, од чега 3.120,00 динара на име трошкова аутобуског превоза и остатак за превоз такси возилом.

То је то, следећи сведок је, позваћете молим вас Антић Светозара, а Ви ћете да ми кажете јесте ли погледали?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Јесам погледао, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никог?

СВЕДОК ВЕЛИМИР АРСИЋ: Нема никог кога познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок након што је поново погледао фотографије пре него што напусти заседање исказује «поново сам погледао, нема никог кога познајем».

Можете да идете сада, хвала.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антић Светозар? Изволите. Седите молим Вас ако Вам је згодније и реците ми молим Вас име Вашег оца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Драгутин Антић, Светозар Драгутин Антић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, опомињем не Вас него браниоца Петровића и браниоца Ресавца. Реците ми молим Вас годину Вашег рођења?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: 25.02.1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Божовци, Косовска Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косовска Каменица, а Ваше пребивалиште сада је поред Ниша, је ли тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Ниша, Вртиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да ми кажете још Ваше занимање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани данас као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што почнете да дајете исказ положићете заклетву. Хоћете молим Вас да прочитате наглас тај текст испред Вас. Испред Вас ту на том пулту. Немате наочаре?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

Хоћете ли да нам кажете шта се Вама догодило у лето 1999. године у Гњилану? То је период који нас интересује и да нам претходно кажете да ли сте били можда војно ангажовани, да ли сте учествовали у борбама током бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Нисам био ангажован, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили сте? Добро. И остали у Гњилану после бомбардовања, не у Гњилану него у том селу поред Косовске Каменице, је ли тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не, не, ја сам живео и радио у Гњилану, а рођен сам поред Каменице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живели сте и радили у Гњилану са породицом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па десило се да су, сад датума се, ваљда је био 23. јуни, да су нам опколили кућу, кућу наоружани и упали су у кућу са хеклерима, пиштољима и ножевима, онда су мене одмах везали, мајку, ту је била моја сестра, мајка и жена смо били у кући. Онда су мене одвели у Интернат доле а њих су, почели су да галаме да вичу, посекли телефонске жице, почели да прете, да вичу и мене су доле одвели у Интернат где су били и остали људи киднаповани то вече, тако да су од пола један ујутру до пет сати ујутру тражили неке исказе од мене, тукли, малтретирали су свим и свачим и тако то и касније у пет сати су већ избацили ме ту. Стадион је близу тог Интерната у Гњилану, онда некако сам отишао до куће и после тога сам пребегао доле у другу улицу код ујака и ту су ме два-три дана лечили приватно пошто у болницу нисмо могли да одемо, била је исто опкољена са оружјем овим и после три дана смо се некако извукли из Гњилана и отишли, избегли у Врање у сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да ми кажете у колико сати се то десило 23-ог отприлике кад је почело кад су вам опколили кућу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: У 12.30 ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу у 12.30, 23-ег? И држали су вас следећег дана до колико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: До ујутру до 5 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те исте ноћи су Вас пустили или је прошао још један дан?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвели су Вас у пола један ноћу и пустили су Вас у 5 ујутру?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли су ти људи који су опколили Вашу кућу били униформисани?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били униформисани?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па били су различито обучени, неки у црним кошуљама, а неки су били голи до појаса, неки са маскама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су маске на лицу као оне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па двоје, вероватно су били комшије ту који су имали маску, нису имали другог разлога да се крију осим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали ознаку неке војске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па оно упадљиво црно, црвено и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ОВК?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било неких обележја у Интернату за ОВК, на зиду Интерната или неко на улазу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па не, нисам могао да видим јер је то било ноћу, они су ме везаног одвели тамо, одмах убацили у просторију тамо где су ме малтретирали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту у кући тукли Вашу жену и Вашу мајку?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па они су им држали нож под грло, ваљда шта ја знам, мајка ми је била шлогирана у то време, а жена и сестра су оно као жене тако претрпављене и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас тукли ту кући?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па шипкама, кабловима, пендрецима и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми у Интернату колико особа је Вас тукло, колико Вас је испитивало?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: У Интернату су били шесторо, седморо су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од њих?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па у оно време сам познавао, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте познавали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па био је ту из Гњилана један вођа групе, тзв. «Билдер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Билдер», то је надимак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је иначе из Гњилана или одакле?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли не знате његово име или знате можда или презиме, било шта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је година имао тај човек, мислим тада колико је имао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је млађи неки човек или старији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: 32-33 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали били ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Сви су млади били људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали били ту, што би рекли, из Гњилана и околине, локални мештани или их је било и са стране?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: И са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли да нам опишете неког од тих људи који су дошли у Вашу кућу или који су Вас у Интернату мучили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па био је један слабији, вишљи човек, њега нисам познавао, он је био најсуровији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слабији, висок?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Висок, слабији, вишље грађе, слабији онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто, црне косе, плаве косе, какве пути, како је био обучен?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Он је био обучен овако црна кошуља и доле ваљда, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коса, пут, брада, наочаре?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не, браду нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни браду, ни наочаре?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не, не, нису ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Црн, плав, значи још нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн? Добро. Још неког да ли се сећате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па не бих могао да се сетим баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чиме су Вас тукли у Интернату?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Пендрецима, каблом и шипкама, ногама, чизмама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада видели још неког од људи који су заробљени исто као и Ви, још неког можда кога познајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па не знам, они су ми наредили да седнем, ставили ми ноге на другу столицу тамо и сви редом ударају, не можеш ни да гледаш ни да обрађаш пажњу ко је какав и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у тој просторији је ли било осим Вас и тих људи још неко од заробљених или не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па сви су били у различитим просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сви?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Значи, нисмо били два, три човека у истој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас, значи били сте само Ви или је био још неко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Тог момента сам био само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели још неког од заробљених или можда чули јауке или тако нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Чули смо јауке у подруму доле, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у приземљу или на спрату?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: На улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу и чули сте одоздо да допиру крици?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Доле из подрума, водили су ме прво горе на спрат код једног, испитивао ме је ко сам, шта сам, како сам смео ту да будем, ко сам ја и шта сам ја и тако то, да ли знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај на спрату, да ли то можда знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па онако човек, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда неко име или неки надимак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком сте језику разговарали тада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Терали су ме на шиптарском да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би могли неког од тих људи који су били у
Вашој кући и заробили Вас и одвели Вас у Интернат или они који су Вас
испитивали, тукли, да препознате на сликама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па можда бих могао из оног времена, али
сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам на сликама, значи сада да их видите
нисте сигурни, или јесте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не бих био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на сликама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Можда бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неког ког бисте могли да нам опишете
па тек онда да Вам дамо слике?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па не могу сад да се сетим, не могу јер је
стварно било превише вике, превише вриске, више њих није било него је
било, да не претерам али сигурно било је три аутомобила, то је отприлике 12
човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код вас кући?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у Интернату?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: У Интернату је било на улазу и на спрату и
доле, само су шетали, једни тамо, једни вамо, било је и женских, било је и у
униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти исти који су вас заробили Вас тукли или
не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да, они су ме из куће извели и исти су били
овамо у Интернату. Онда су у исто време преко пута моје куће, другу кућу
обијали, уништавали и тако то, а они су већ били раније избегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да, комшије моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда су им опљачкали или запалили кућу или шта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Јесу и моју и братовљеву и комшијску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћу Вам сада неке фотографије да погледате
да ли се сећате можда неког да сте видели тада.

Оштећеном се даје фотоалбум како би погледао фотографије, па након што је погледао исказује:

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не могу ја овде никога да препознам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

«Не могу ја овде никога да препознам».

За овим без микрофона тужилац виче није још прегледао све слике иако је сведок сам пре тога рекао «не могу ја никога да препознам».

Господине Антићу, јесте ли? Укључите микрофон тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја само скрећем пажњу суду да сведок није прегледао све слике, има још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Антићу, јесте ли погледали све те слике што смо Вам дали. Погледајте све. Ја одавде ништа не видим од овог пулта. Реците сада.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не могу никог да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците јесте ли погледали све слике?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не могу да препознам никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што је погледао цео фотоалбум, изјављује «не могу никога да препознам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад идемо на овај део поступка када вам постављају питања прво тужилац, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте три аутомобила су дошла код вас кући.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли случајно можете да се сетите која су то три аутомобила?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Ја сам био у белој «Лади 1000» старији тип.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бела «Лада», добро, а друга два?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А друга два аутомобила да ли се сећате која су била?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Они су били само у пратњи, ја не сећам се који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не знате који су аутомобили били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео да осим што сте чули крике из подрума да ли је било ту на спрату где сте ви прво, кад вас је суд питао, да ли је било још људи ви сте рекли «они су по другим собама били».

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи је ли то на првом спрату или где су ти остали људи били осим у подруму?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Ја сам био у приземљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У приземљу.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Онда је имало два-три спрата је био Интернат, прво су мене одвели горе на спрату па су ме доле испитивали, горе један човек, па ме доле спустили у тој соби тамо где сам ја био, док се ишло ходником они су доле чули крици у подруму и видео сам како једног човека вуку навише уз степенице вероватно, а то је био Албанац, албанске националности је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај кога су вукли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: И њега су тукли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у каквом је он стању био, можете ли да опишете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па био, па чим није мого, није мого уопште да се сам креће него су га вукли, водили су га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи можда да му је позлило или су га претукли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Од батина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте видели неке повреде на њему?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па био је обучен, нисам могао баш личне повреде да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим по лицу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Био је окренут, кад сам окренуо случајно главу видео сам да уза степенице га воде горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је Албанац?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Чуо сам касније кроз причу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Од рођака, кроз причу ту рођака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од ког рођака?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Брат од тетке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш брат од тетке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је вама испричао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па причо да је он био исто те ноћи ухваћен и да је исто одведен те ноћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се зове брат од тетке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Томислав Јанићијевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се њему десило?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Није се десило, он избегао раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он био те ноћи у Интернату?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Не. Касније кад смо у Врању смо се нашли тад сам чуо ту причу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам сад разумео, откуд он зна да је то Албанац у Интернату био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: И ја сам га по фаци знао само отприлике ко је он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, значи ви сте препознали тог Албанца који је тучен у Интернату.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У коју улици сте ви живели у Гњилану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Абаз Ајети 7/14.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ми то не знамо који је то део града, где је то, близу чега је то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Поповица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поповица.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Пут према Приштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До кад сте ви остали у Гњилану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Остали смо, после смо и код ујака били док смо се мобилисали да можемо да изађемо из Гњилана, после недељу дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли срушен споменик цару Лазару у Гњилану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: То је касније било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније у односу на 23. или касније у односу на?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Касније сам чуо да је срушено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се неко зло догодило вашој сестри и супрузи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па осим тог, спаљене куће осим тог малтретирања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Изволите.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: У Интернату кад сте били да ли се осећао неки непријатан мирис? Да ли вам је нешто тог типа било карактеристично?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Нисам, нисам осетио.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Адвокат Анте Бошковић, бранилац Садик Алија. Моје прво питање било би да ли сте ви имали нека искуства или сазнања о тој згради где сте доведени рекли сте да је Интернат, шта се ту дешава, да ли се

нешто догађа и чему служи та зграда пре него што сте дошли у њу, ако говоримо о истој згради?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Пре него што сам био ту?

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па знам да је служила за смештај ученика.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Ученика?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: А да ли знате да је служила за нешто друго?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Пре тога?

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Само знао сам да је Интернат.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Добро. Да ли сте имали неки сукоб било када пре тога са неким Албанцем, у каквим односима сте били?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Никад.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: А како објашњавате чињеницу да су дошли испред ваше куће, због чега? И рекли сте да су вас испитивали, на које околности, ко сте, шта сте или нешто друго?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Ко сам, шта сам, како сам смео ту да будем а Србин сам и тако то.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да ли се сећате шта сте им одговорили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Шта сам одговорио?

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да, и ако сте одговорили.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Одговорио сам ништа никоме нисам радио, помагао сам, био сам добар комшија као што је истина, помагао сам људима и тако то.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од бранилаца? Не. Имате ли ви још нешто да кажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Кажите ми колико су трошкови за ваш данашњи долазак?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су ваши трошкови за долазак у суд?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па 1.050,00 динара сам платио, 1.015,00 динара сам платио карту до Београда и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Вртиште, је ли то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: И онда 120,00 динара, у ствари 65,00 динара у једном правцу до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја имам 2.060,00 што сте рекли нашој Служби, је ли то то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Нисам ја реко ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли, добро. Колико су онда 2.060,00 није? Више од тога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Више, више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико више?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па и овај такси 450,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од станице до овде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то онда 3.000,00 је ли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНТИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.015,00 и 1.015,00 и 900,00 динара такси до овде и назад то је 3.000,00 динара.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује 3.000,00 динара, од тога 2.060,00 на име аутобуског превоза и 450,00 x 2 за такси превоз од аутобуске станице до суда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли. Трошкови ће вам бити исплаћени ту у Служби за помоћ и подршку. Сада можете да идете. До виђења. Да ли можете молим вас да позовете Антић Бранимира.

Констатује се да је стигао и на претрес приступио бранилац Марко Миловић.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, господо умирите се мало. Антић Бранимир, добар дан.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас. Седите ако хоћете, а можете и да стојите.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво ваше податке. Антић Бранимир, од оца?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Гвоздена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: 04.12.1976.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште сада је Владичин Хан?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гњилане?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Гњилане да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад живите тамо?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше занимање?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Наставник енглеског језика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо вас позвали овде као сведока, као сведок сте дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, требате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испред вас је текст заклетве и молим вас да га прочитате наглас и онда ћемо разговарати даље о предмету због кога сте овде.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били у Гњилану 1999. године у лето и да ли хоћете да нам кажете шта се тада десило и шта се вама десило?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да мени. Па да био сам у лето 1999. ја мислим да је то било, сад не могу тачно да се сетим, мислим да је био јун месец и мој тај доживљај што сам доживео значи био је негде седам дана по доласку америчког контингента КФОР-а, е сад не знам тачно датум, можда је то 19. јун, 20. тако нешто. Значи ја сам тог дана, сад не знам колико вам је потребно да причам детаље пошто има доста тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте оно што ви мислите да је важно па ћемо онда и да вас питамо, да искористимо то што можете да сведочите о неким стварима.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Добро. Био сам да посетим друга који је био рањен случајно ватром у рату, не значи од стране непријатеља него из шенлучења, али је он већ отпутовао, ја мислим да је отпутовао за Ниш тако да сам остао с његовим оцем у његовој кући и тад смо чули пуцње. Мислим да је пуцао човек Мики, ја не знам тачно презиме, пуцао је, он је мало попио па је пуцао на америчку војску из пушке. Он је за кратко време убијен с тим што је не знам око двадесетак, тридесетак Американаца ушло у кућу значи из које није пуцано где сам био ја са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то пуцано, одакле?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је пуцао тај Мики?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: То је било негде уз улицу, не куће где сам био ја, него једно пет-шест кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: С тим што је вероватно из хеликоптера примећено кретање у том дворишту, газда куће се кретао па су они помислили да је неко одатле пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли су ту где сте ви.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, дошли су они ту па су ту мало пуцали на нас, нису погодили никога али су нас све заробили. Значи после су нас држали на улици негде двадесетак минута и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас и тог вашег друга?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, нас, мене у ствари, извините, и још четири човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробили?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко? Американци?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, Американци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: После тога значи ми седамо у оклопни транспортер везаних очију и нас возе у Дом војске који је у том тренутку био заузет од стране УЧК или ОВК, е ту нас предају некој њиховој јединици, ја нисам знао која стварно. Значи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединици ОВК вас дају?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да. Ту су нас сачекала униформисана лица у ОВК, то јест УЧК униформама, без наоружања и одвели су нас на спрат те зградице и онда су тамо, у том тренутку сам ја чуо кад смо ушли у неку просторију да је неко добио ударац од нас, нисам знао ко је, биле су нам везане очи. Човек је пао на земљу, онда су га подигли, онда су нам одвезали очи и поделили нас тако да сам ја остао са једним човеком у тој просторији, а друга, остала тројица су изнета, сад не знам тачно где, у некој другој просторији су били вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изнети?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изведени.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Један је ја мислим био одвучен пошто је он пао. После сам чуо да је он умро, сад не знам да ли је од тих батина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Звао се Небојша, а презиме не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небојша, добро. А с ким сте ви остали? Да ли ви знате ко је још од тих заробљених остао?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Остао је, ја мислим да је остао са мном баш тај Небојша који је онда доведен ту, да. Значи Небојша је пао, па су га одвукли, па су га вратили са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, а док су осталу тројицу, после сам касније чуо да су их поделили у посебне просторије али то нисам био сведок нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта се вама десило?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Е сад, они су нас испитивали значи ко је од нас био у униформи, шта смо радили током рата, да ли познајемо неке људе са списка који су они читали. Ја сам препознао рецимо оца и мајку на том списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше родитеље?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, и то сам им и рекао, мада не знам зашто су били на списку, они су после причали да су они као неки војни шпијуни али добро не знам, знам сигурно да није било тако, то сам им и рекао. Они су се после сложили с тим, добро, није то као битно, на списку су па ћемо ми да видимо зашто. Остале људе нисам препознао са списка и после тог испитивања узели су нам из џепова кључеве од стана, новац, пертле са патика и онај учкур са тренерке пошто сам ја био у тренерци. Онда су нас гуменом полицијском палицом тукли по раменима, шакама и бутинама, значи унутрашња и спољашња страна. Тог Небојшу су тукли чак и по колену које му је било оперисано колико је он, он се тада пожалио да је оперисан, па је ту мало добио батина по том колену. Ту смо били задржани негде сат-два, мислим да је било сат-два, били смо на испитивању од стране једне девојке и једног мушкарца и још два мушкарца су долазила и одлазила повремено, испитивали. нешто су мало псовали и тако то неке ствари. Ја не могу да кажем да сам добио неке велике батине, да сам имао тешке телесне повреде, нисам имао никакве преломе, то је сам оштећење мишићног ткива било код мене. После тога значи они нас везују очи и руке и враћају нас америчкој јединици исто у оклопни транспортер где нас преузимају и воде нас у зграду МУП-а у Гњилану коју су тад већ КФОР био заузео амерички контингент. Ту смо остали на испитивању још неколико сати, у притвору па на испитивању па опет у притвору, па на испитивању и онда су нас пустили кући око пола четири ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то вас испитује сада већ КФОР?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, већ Американци, КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: То не знам да ли вас занима то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, интересује нас ови ОВК.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли су они сви ту када су вас испитивали имали униформе?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Униформе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу значи.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Имали су значи униформе типа црна униформа са натписом «УЧК» и један је био у шареној униформи. Нисам препознао да ли је немачке, америчке војске, значи за мене је била непозната, није била ни наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неког од њих познајете од раније, да ли сте га сретали у Гњилану или видели или не?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, они су сами рекли да су они били дошли из Метохије, ја мислим да нису одатле, да су се тамо сликали за неке календаре, то су причали као хвалили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате албански?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, они су причали на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На српском сте причали?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли бисте неког од њих могли сада да опишете како је изгледао?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па да, али тај мој опис не би био нешто посебно значајан, значи људи висине рецимо један је био висине око 165, можда тежине 85 килограма, црн, тако мало буцкастији човек. Један је био рецимо метар и 80, исто црн, виткији, оштрих црта лица, сад то је то отприлике што бих могао да вам кажем. Лика не могу да се сетим сад, можда га ако бих видео човека али то је прошло је 10 година стварно значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли по вашој процени колико су они били стари?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Стари? Па рецимо тај што је био нижи он је био негде од 25 до 27 година, а овај виши негде око 30 и неку, 32, 33, тако, по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај који вас је испитивао?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Обојица су ме испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица су вас испитивали?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, и плус је била та једна девојка што сам рекао, значи она је била негде око двадестак година и тај четврти што је долазио у тој шареној униформи он је био млађи, не знам да ли је имао 15-16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај у шареној униформи?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они међусобно ословљавали неким именима или надимцима?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми које сте повреде добили и да ли сте ишли код лекара?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Нисам чуо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повреде које сте добили.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, јесте повређени, јесте ишли код лекара, јесте се жалили у КФОР-у када су вас вратили?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па не, само ме је један војник питао шта ти је то на рукама и рекао ми је да ако не будем ту у станици полиције рекао шта ме питају да ће да ме врате назад и онда сам одбио да коментаришем шта ми је на рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је било са вашим овим пријатељима који су тада заробљени кад и ви?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја сам се с њима чуо тек након пет-шест месеци у, да ли је био Ниш или не знам стварно, или телефоном, један је умро па је касније још један старац умро, значи он је имао негде око 70 година кад је био заробљен, кажу да су њега тукли мало више зато што је имао мало више деце, ваљда зато, али то не могу, то нисам чуо ја лично, то су они причали тако, то је значи посредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте ви укупно били заробљени сати, дана?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Мислите број нас? А колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сати или дана?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Од поподне око два сата, три, до пола четири ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До пола четири ујутру?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за још неке злочине који су се дешавали тада у Гњилану?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па чуо сам рецимо Методијевић мој друг да је био заробљен и убијен, одведен, касније смо сазнали да је убијен. Мирослав Методијевић. И чуо сам за још неке случајеве, људе које ја не знам и не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где да је одведен и убијен?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја мислим да је то било испод Гњилана село Малишево или Подграђе, стварно не знам, али то сам чуо касније, значи тад сам чуо само да је киднапован, тек сам касније ја чуо да је, али не могу да се сетим то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Методијевић Мирослав иза њега јесу ли остали неки сродници, родитељи или неко?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, да, отац, сестра, мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они у Србији или на Косову?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Мислим да су у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли сте ви знали тада где се налази ОВК у Гњилану?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, у Дому војске и у оном Интернату, мада тамо нисам био, нисам ни видео ни чуо ко је био тамо, само сам чуо да су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да неке људе заробљавају и воде у Интернат?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неког конкретно или се то причало?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Причало се онако, они су причали имена само ја не знам тачно сва имена људи који су они причали. Знао сам да воде људе, нисам знао које људе су водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке злочине који су се десили у том Интернату?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па осим физичког малтретирања значи о убиствима нисам чуо у Интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули можда да су у Гњилану из солитера бачени неки људи кроз прозор?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Бачени, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бачени људи кроз прозор.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јесте ли чули за неки злочин који се одиграо у Интернату у дворишту где су примера ради убијене две старије особе Срби?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је отприлике то, то су неке приче које смо ми овде чули. Имамо овде неке слике, пошто сте описали ове људе којих се сећате ја вас молим да погледате ове слике и да ми кажете да ли се сећате неког из тог доба, дакле од ових који су вас заробили, који су вас испитивали ту у том Дому војске.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Нико ми није позната од ових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведоку се предаје фотоалбум са фотографијама припадника ОВК па изјављује: «Нико ми одавде није познат».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да ли је неко од њих био када су вас заробили или када сте били тамо у Дому војске?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, никад нисам видео ниједног од њих ни тамо ни уопште у Гњилану док сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Никад нисам видео ниједног од њих ни тамо ни у Гњилану док сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам имала да вас питам, осим оног што закон налаже да ли ви се придружујете кривичном гоњењу и да ли имате имовинско правни захтев за ово што сте преживели?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па придружујем, али којих људи, нисам препознао никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против којих људи, људи су, зато сам вас и питала да ли сте чули тамо имена или надимке па кад кажете нисам онда вам ја нисам читала, али прочитаћу вам сада имена. Овде судимо људима, то су њихови браниоци, Ајдари Фазли, Али Реџеп, значи Фаза и Реџа, Шаћири Шаћир звани Шаћа, Муслију Шефкет звани Аџија, Алија Садик, Алија Идриз звани Рамуш, Мемиси Агуш звани Џабири, Хајдари Фатон звани Куљи, Нухију Шемси звани Шема, Хасани Ахмет Африканац, Хасани Назиф Качак, Халими Рамадан звани Рама, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон Мсуси, Суља и Фазлију Бурим Фура, неки од њих су раздвојени у неком другом поступку и неки од њих су у притвору у једном одвојеном поступку који се води, ови овде Фаза, Реџа, Шаћири, Шаћа, Муслију Шефкет, Алија Садик, Алија Идриз, Нухију Шемси и Халими Рамадан то су људи којима судимо у одсуству ово су њихови браниоци и у том једном делу оптужнице описано је да сте ви настрадали поступајући по наредби тих људи који су њихову наредбу неки други људи извршавали, то су ти људи.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, значи не непосредно извршиоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти људи које ми имамо овде написано.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, придружићу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Придружујете се. Да ли имате имовинско-правни захтев?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Изволите тужиоче питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ви сада радите у Гњилану, где радите?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Радим у селу Горње Кусце поред Гњилана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У школи некој?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, у школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које становништво је тамо, српско, албанско или мешано?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: У том селу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Српско становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српско село. Опште позната чињеница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ви забраните питање ако мислите да је опште познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сведока само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам али ме прекидате сваки пут уредно, ето просто се зачудим кад ме не прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас нисам чула, много тихо причате, искључите мало то грејање, господине Ресавац ако можете ту код Вас, ништа не чујем тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви плашите да нам испричате или да покажете некога у овом фотоалбуму?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: На тим сликама нисам препознао никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се плашите иначе, пошто живите?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Знате како, самим тим што сам позван овде, није ми свеједно, јер ја путујем, прелазим гранични прелаз, моја документа су стално у рукама власти и наших и њихових привремених косовских или сталних косовских, ја сада не знам како се то сматра, али ето, дошао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, нисте ове људе видели неколико месеци, ове са којима сте одведени у дом ЈНА.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Помињао сам неколико месеци, значи после тог догађаја да сам се чуо са њима телефоном, како сам већ рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте изашли, са ким сте изашли из тог, јесу вас пустили заједно?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или појединачно?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Појединачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте Ви онда отишли?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја сам отишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда од куће?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па од куће сам отишао у улицу Стојана Трајића која је у то време била насељена углавном највише српским становништвом и ту је било најсигурније, а тамо ми је живео и рођак који нас је одмах сутрадан камионом извезао са територије Косова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је разлог због чега ове људе нисте видели неколико месеци, јер сте Ви одмах отишли.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, нисмо ни знали где су, нисмо имали ни бројеве телефона, тек смо се касније нашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описали сте да су Вас тукли по раменима, бутинама, шакама, овај, ја сам разумео, и ногама, табанима.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не табанима, не табанима, значи, листови, цеванице, уствари, унутрашња и спољашња страна бутине, рамена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали повреде ту?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу негде забележене те повреде, јесте се вратили?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја сам значи био код лекара у Медвеђи, пошто сам тамо отишао прво, имао сам неке рођаке, они су ми препсали неке лекове да се лечим и они су вероватно забележили тамо у њиховим књигама јер сам био на прегледу, али нисам тражио ништа написмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је као амбуланта нека?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звао тај старији човек?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Илија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Илија, који је имао више деце, па више тучен и умро после.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Презиме?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја мислим да је Стевић, пошто ми се друг звао Стевић, по оцу Стевићу, вероватно је и деда био Стевић, такозвани Илија «Партешан», можете то, значи тако су га знали сви, то му је значи било име по селу, Партишу из кога је дошао, «Партешан», то је надимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вас ови у Дому ЈНА било шта питали везано за тај хеликоптер, за ту пуцњаву на Американце, за тог Микија?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Јесу, питали су, зашто сте пуцали на америчку војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу вас онда тукли или?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Тукли су ме и пре и после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И пре и после?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте професор енглеског, да ли знате неку Драгану Трумпић?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драгану Трумпић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Драгану Трумпић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас ништа не чујем.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Драгана Трумпића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је женско.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Драгана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: По лику вероватно да, али по имену не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ништа, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, сада тражим овде на списку који ми имамо, Стевић Илија је мени на списку ових противправно лишених слободе, мучених па пуштених. То је тај старији човек о коме причате?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли сте Ви сада у некој комуникацији са породицом његовом или како?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Са унуком, али повремено, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено, да ли имате телефон?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па немам, можда ћу и да имам, тренутно, али је вероватно у именику доле на пријавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овде него имате иначе код себе телефон његов, број?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Број?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако могу да Вас замолим да тај број оставите нашој Служби. Па онда за онога после када будете подизали трошкове, па онда за овог Методијевић Мирослава, такође имам овде на списку као сурово мучен до смрти и убијен.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у комуникацији са његовом породицом?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је још сте рекли са Вама био заробљен?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Небојша, али да, он је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али презиме?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, добро, и још ко, нико, Антонијевић Небојша да није?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Можда и јесте, извините, али ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био још неко ко је био са Вама заробљен?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па значи отац Небојше је био заробљен, његов отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми опет не знамо презиме, добро.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не могу да се сетим тренутно, иначе је био заробљен и отац, значи, пет нас и отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам Антонијевић Борислав и Небојша, зато Вас питам да ли је то то.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Антонијевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам да су обојица.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Биће да су Антонијевићи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они, добро. И сада су они негде.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: То су отац и син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антонијевић, да, овај болестан и тако и има кћерку Лилу, сестру Лилу да има Небојша.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није важно, то ја сада ту тражим у некој евиденцији, оно што имамо овде.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: То су ти људи, то су та двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су то они?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, знам, сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, то су они, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Господин Марко Миловић, па онда редом.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли Вам је познато, ко су били команданти оперативног центра и да ли Вам је уопште познато, ко су били команданти тамо на терену?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: А само још једно кратко питање, да ли Вам значи нешто име Фаза, као надимак неки?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Знате како, Фаза у Гњилану је било доста људи који, доста пута сам чуо Фаза, Фазлија, Фаза, то је врло често име, и међу Ромима и међу Албанцима.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Мислим на неког, да кажем, не из обичног сгета, него, да кажем, мало значајније неке?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: За Фаза тог значајнијег нисам чуо, сада први пут чујем.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Ништа, хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Дозволите, ја бих само поставио једно питање, ради разјашњења, пошто је сведок доста исцрпно говорио о томе, ја нисам разумео, а волео бих да ми објасните, како се догодило, ако сте већ рекли да

Вас ухапсио КФОР у тој кући, како се догодило да Ви дођете у Дом ЈНА где се налазе ти Албанци, да ли је то вршена примопредаја, шта се то догодило?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, примопредаја, сели смо значи у оклопни транспортер и који је кренуо и он пошто је гусеничар, по оном цимању гусеница сам пратио отприлике где иде, па сам онда посумњао да иде у касарну где је био смештен КФОР, али он је стао на пола пута, онда су нас избацили и рекли су на енглеском, «Американци, преузмите их ви одавде». Онда сам чуо албански језик и препозао, пошто сам испод оног повеза на очима могао да видим отприлике где сам, препозо и ограду Дома војске и онда чуо већи гласове, онда су нам се они лепо представили, значи званична предаја, чуо сам «ви их преузмите одавде».

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Ја бих сада да ми објасните, шта сте Ви тада мислили, због чега вас Американци воде, не воде у свој штаб, него вас воде код ових других?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па вероватно су у циљу сарадње они имали такав договор да као они нас испитају, пошто има као њихова полиција, имају они нека своја питања, која рецимо Американци не знају да поставе зато што не знају људе одатле, па ће онда Албанци са њиховом војском, том полицијом, шта је већ била, да знају шта да питају нас, па ће вероватно мало више података да сазнају, него што би могли Американци, то је било моје размишљање.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Ви сте рекли да сте били укупно до пола четири затворени.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Сада, колико сте били код Американаца, да ли можете да кажете, а колико у Дому ЈНА, временски?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: У тај Дом ЈНА био негде око два сата.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Само?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Па, пошто ја нисам имао сат на руци, био сам под стресом, можете да претпоставите како, тако нисам имао баш појма о времену толико.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Колико сам схватио, добили сте батине када сте били у Дому ЈНА?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да ли Вас је неко тукао у КФОР-у пре или после тога?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: У КФОР-у?

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не, у КФОР-у нисмо били тучени.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да ли сте њима рекли да сте добили батине?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Због чега?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Зато што је било евидентно да смо били тучени, а да нас нико ништа не пита, значи да су знали где су нас послали.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Знали су?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да, то је моје размишљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца, да ли има питања? Нашли смо слику овде, да погледате ову једну фотографију и да ми кажете, да ли препознајете ко је то?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Антонијевић Небојша, зато Вас питам, то Вам показујем, па сам мислила да је то особа за коју причате.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја га оваквог не могу, можда је фотографија другачија, личи на човека али овако га не бих препознао, јер је био сувљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оштећеном се показује фотографија Антонијевић Небојше са знаком Д/ВП-031, па изјављује: «Можда личи, али ја га оваквог не знам».

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: А ово је Методијевић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На фотографији је Антонијевић Небојша и затим, након што му је показана фотографија Д/ВП-29, изјављује: «Ово је Методијевић Мирослав».

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то стоји код нас у евиденцији. Ако више нема нико ништа да пита, реците ми, колики су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: 2.560,00 динара, аутобуска карта довде и назад повратна, то је то ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Шилова?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће, мени каже до Шилова 3.440,00, а до Владичиног Хана 2.560,00, повратна.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Ја сам купио повратну у Шилову и платио сам је 2.560,00 динара довде и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажите ми, како сте дошли од аутобуса довде?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћете да се вратите?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Исто, имам времена довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неке трошкове, да ли имате?

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок на име трошкова за данашњи долазак тражи 2.560,00 динара, колико кошта аутобуски превоз, па му суд на терет буџетских средстава суда, досуђује 2.560,00 динара, који ће му бити исплаћени овде о трошку буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде узете новац и освежите се овде у Служби за помоћ и подршку. Довиђења.

СВЕДОК БРАНИМИР АНТИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да имамо још две сведокиње, Арсић Славицу и Арсић Бисерку, Арсић Славицу која је доста дуго путовала и дуго има да путује, да се враћа, при том јој је и позлило, ја вам предлагем, тако смо и ми мишљења да саслушамо још њих две, обзиром да оне сведоче о својим супрузима, шта се њима десило, па позовите, молим вас, Арсић Славицу.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим Вас, узећемо прво Ваше податке о години рођења и име оца, тако да седнете. Кажите ми, Арсић Славица, од оца?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Томислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте рођени и где?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 15. фебруар 1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: У Велико Ропотово, Косовска Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Ваше пребивалиште сада је у Неготину?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, шта сте по занимању?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Треbate да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите

одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које се даје свим сведоцима и оштећенима када се испитују пред судом. Такође сведоци полажу и заклетву. Ту је испред Вас текст, па га молим Вас прочитајте наглас. Немојте да устајете, значи нећете морати уопште да стојите, сем ако Вам тако није због Вас удобније.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не, не, морам да устанем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не можете да видите, читаћу Вам ја, значи то да прочитате наглас.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада то је заклетва, ја ћу то да констатујем.

Сведокиња упозорена, опоменута, након што је положила заклетву, исказује:

Сада док дајете исказ, можете да седите и можете да стојите, значи како је Вама згодније.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ипак ћу да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми кажете прво, да ли сте добили терапију овде од доктора?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је сада боље?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Много боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите онда. Да ли бисте могли да нам испричате, шта се догодило тада у Гњилану и према нашој евиденцији, Ваш супруг је тада страдао.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, киднапован, убивен, преузето тело 01. децембра 2006. године, 02. је сахрањен 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да нам кажете, где сте живели и како је дошло до тога да Ваш супруг буде киднапован?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Тада где сам живела, када је он киднапован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ја сам била у Бујановцу, у школи, значи колективни центар школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Он је остао доле у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану или у кући?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не, доле је била моја свекрва, мој девер, троје деце и јетрва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша деца?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Моја деца су била са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је муж радио у то доба?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ништа, радио је у текстилној до задњег дана, значи док је радио он је ту радио и онда сам ја преко неких људи хтела да дође, пошто сам ја била у Велико Ропотово, код мојих, то је српска енклава, Косовска Каменица, ја сам хтела да га некако извучем. Он је дошао са аутобусом, са шиптарским аутобусом је дошао, пошто комплет, значи оригинал шиптарски говори и нису могли да препознају да он није Шиптар и дошао је. Међутим, то је био петак када је он дошао у село код мене, у понедељак је кренуо поново за Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На посао или онако?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Он је у понедељак кренуо да преда личну карту, пошто му је истекла лична карта у Врање у СУП. И тада је требао да узме личну карту али карта није била готова тог датума, 01. августа, значи он је отишао у Врање и вратио се са колоном, није се вратио код мене у село, него се вратио са колоном код својих родитеља и само је рекао мом тати и мом брату, јер они су били са њим до Врања, рекао је, каже, «поздрави децу и жену, па када се видимо, видимо се». И од тога више ништа не знам, сутрадан је одмах киднапован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је киднапован, из куће или са улице?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Овако, позвала га Илинка Цветковић, комшиница, да јој помогне ствари, белу технику, од радње до куће, међутим, она је позвала и Срећка Лазића, њих двоје, био је Турчин возач и још једног Рома, по националности је позван, значи њих троје. Међутим, тог дечка су пустили тог Рома, а њих двоје су задржали у интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да су били у интернату?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Моја јетрва, јер је она била горе да тражи, њих осам жене су ишле да траже, али већ су их они на другу страну одвели, однешени, јер Илинка није јавила одмах како сам ја обавештена, није јавила одмах. Да је то она одмах пријавила, том КФОР-у који је био, онда можда би се нашао траг, али она није одмах јавила. Када је мој девер инсистирао где ми је брат, где ми је брат, јер се она вратила сама, она је била са јетрвом, значи када је мој девер инсистирао да је пита за брата, «сада ће, сада ће да дођу». Два и по сата је прошло и ови ништа нису могли више да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико времена је ишла Ваша јетрва са тим женама у интернат?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Па тог дана одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, са тим женама, ту из улице, Српкиње су биле, али тамо нису дирали, мислим жене и онда су их лепо примили, али каже, нема, није овде. А она када је њега позвала, она је требала да буде са њим, у тај камион, међутим, она је закључавала, она се враћала са својом јетрвом, назад, а њих је пустила према и уопште тог момента да је она викнула да каже „Еј, где је, где водите тај народ?“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би их одвели.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не би их одвели, значи, једино што ја сумњам, моја и дан-данас, једино што ја сумњам, то је она и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а хоћете да ми кажете, колико је Ваш супруг имао тада година?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Колико је година имао, 40-39.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да 39.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када су Вас обавестили, шта је било после?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ја сам одмах обавештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах су Вам рекли?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, да, ја сам преко новина читала, ја сам била у школи и преко новина сам прочитала. И онда нисам могла да верујем, пошто он све зна албански језик, стварно нисам могла да верујем да баш њега киднапују, у «Новости», у свим новинама прочитала и ту су биле те колоне у Бујановцу, значи понедељком и петком и онда када су сви долазили и када крену, ја све моје Гњилане ту сачекам, да ли је то истина, да ли је то мој Драган, ја нисам прво децу да узнемиравам, значи ту сам ја трагала скоро осам дана, да се ја уверим да је то он, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је то датум, кажете, који?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 02. август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. август?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И касније, шта се на крају десило да ли?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је исход, шта је са њим?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Ништа, ништа нисам знала, стварно, чула сам неке гласине са стране, али ја то нисам узимала у обзир и мене то није баш, док ја нешто не видим лично, нећу никога ни да осуђујем, ни да клеветим, значи стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте обавештени када сте преузели тело и то?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 01. децембра 2006. године, а 02.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви пре тога предали захтев за тражење?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, да, одмах сам ја и преко Црвеног крста, Међународни црвени крст и преко СУП-а гњиланског и преко цркве доле у Гњилану, значи тражење је било на све стране и ја сам ишла на ексхумацијама, сваким ексхумацијама сам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 2006. године сте добили тело?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 08, прво су дошли да узму ДНК за децу и обавештена сам била 08. новембра, а преузела сам тело 01. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, да ли, осим што сумњате на ту Цветковић Илинку, да ли имате сазнања ко је то урадио, да ли?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Сумњам у њу, зато што када је она била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, осим ње, да ли овако имате сазнања?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Знате шта, сумњам ја у, сумњам, колико то може да значи да сумњам, нећу, опет кажем, нећу никога да осуђујем, жалосно је да некога осуђујем, ако није то то. Али, ако већ има закон и ако већ има да је неко осумњичен, ја се томе придружујем, јер ја сам поднела 2000. године против НН, значи тужбу, то седи у СУП-у доле у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате и одштетни захтев?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете и одштетни захтев, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За накнаду штете, добро. То сам ја имала да Вас питам, да ли има питања, тужилац, браниоци?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Само да додам, ја се извињавам, имам троје деце, имам сина и две кћерке, толико и ја мислим да су и они оштећени као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Они још више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су били тада?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Кћеркица ми је имала девет година, млађа, а ова је била 11, а син 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац је хтео нешто да Вас пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан, а шта је сада са Илинком Цветковић, где она живи?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не знам, стварно ништа не знам, она је тренутно била у Бујановачкој бањи, јер ја сам живела у Бујановачкој бањи са децом и она је дошла са супругом на лечење. Међутим, да је она правилна, како ја кажем, мислим, она би дошла да види ту децу, значи она га је позвала, нико није га позвао, значи она га је позвала, она је одговорна била за њега, а не да пусти камион и да иде тек тако, а она када је била на лечењу са супругом у Бујановачку бању, моја деца можда нису имала да једу, она није пришла да објасни мојој деци каква је ситуација и шта је ситуација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви никада нисте са њом разговарали о томе?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Једном сам је срела, али ме избегава, а што је највише, што ово морам да напоменем, да не бих заборавила, њен исказ, пошто је она сама рекла да га је она позвала, међутим, после тврди да га је послала друга жена, прекопута мене, Живка и Тицко, тако се зову, али не знам им презимена, да су они позвали мог мужа. Међутим, мој девер и моја јетрва тврде „не, није тачно, како је није срамота да сада другог клевети, када је она позвала твог Драгана“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не желим да Вас повредим, али имам утисак као да је Вама више крива Илинка него ови који су га отели и убили.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Само још ово, пошто када сам подносила захтев за пензију за децу, у М-4 пише, «Садри Амет», на његов матични број, пише «Садри Амет». Ја сам морала да идем у Гњилане да доказујем да је то мој муж, значи са матичним бројем, са венчаним листом, са изводом рођених, да ја доказујем у СУП-у у Гњилану да је то његов матични број. И сада, шта је, како је, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се стварно мучили, да ли браниоци имају питања. Господине Говедарица.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Имајући у виду да је сведок рекла да непосредно после нестанка, истог тог дама, њена јетрва, свекрва и више жена одлазе до интерната. Само да се изјасни, јетрва, мајка, односно свекрва, претпостављам да су српске националности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Пошто нисам најбоље схватио, па чисто да се разјасни. Да ли на тај начин они одлазе у интернат, распитују се и на који начин сазнају да је уопште њен муж био у једном периоду у интернату, значи да ли свекрва, јетрва и сви одлазе у интернат па се враћају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас ваљда ко је сазнао да је он у интернату, да ли је добио од некога обавештење, када сте ишли тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Овако, свекрва није била и свекрва сада није жива, била је моја јетрва и ту комшилук. Стварно, верујте ми, ја нисам, не знам стварно, али знам да је јетрва била са неким женама тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац хоће да Вас пита, зашто су баш ишли у интернат, ето то хоће дас Вас пита, зашто су баш ишли тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Прво су ишли доле у војно, у Дом војске. Па тамо нису били, па су их послали горе у интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, зашто баш тамо. Одакле су оне знале да баш тамо иду, зашто нису ишле на неко друго место? Да ли се то нешто знало за тај Дом војске?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Зато што је камион отишао право горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том правцу је отишао камион?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, тамо су водили све киднаповане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су водили киднаповане, да ли се то знало, то Вас бранилац пита?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, да, знало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се знало од раније?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јесте.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: И још једно питање, да ли, имајући у виду да је рекла сведок да особе женског пола никаквих проблема тамо нису имале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имале.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Само да се изјасни, да ли је јетрва, уколико је већ била тамо, да ли је имала неких проблема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је рекла да жене нису имале проблеме, то је евидентирано у транскрипту.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: И још једно питање, да ли приликом преузимања тела, да ли је обавештена где је пронађено то тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекли где је пронађено тело?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јесте у Гњилану, у неком контејнеру, пошто сам ја на Мердаре преузела тело, ја, верујте ми, тада сам била све у Хитну, мој син је преузео, мислим он је потписао, онда сам ја ту била поред њега, мало сам била дошла к себи, да је у неком контејнеру код болнице, ја мислим да је то, чекај улица како се зваше, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо то овде, немојте се мучити, имамо то овде у предмету, да су нека тела нађена у контејнеру.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Значи ту су осам тела ваљда пронађена у том контејнеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Бошковићу, изволите.

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Ја бих се надовезао на ово постављено питање и одговор, да ли је Вама неко, било када или сте Ви сазнали, рекао узрок смрти Вашег супруга?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Узрок смрти?

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Да.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Када сам преузела тело и када сам дошла к себи, значи сво време сам била у хитну, када сам дошла к себи и ови који то истражују ДНК, појма немам, ја се у то не разумем, каже, «госпођо, ако Вам нешто значи, да Вам буде лакши бол, он је убивен истог дана са три метка у главу, у слепоочницу».

АДВ. АНТЕ БОШКОВИЋ: Више пута сте поновили да се чудите због чега је он киднапован, рекли сте да зна и албански и тако даље.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Да ли Ви овде нама можете да кажете, да ли постоји било који разлог из Ваших најбољих знања, сећања да кажете, да ли постоји неки разлог због чега је он можда киднапован или не?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не, јер он није имао ни са ким никакав проблем.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Па то би било следеће, да ли је имао неки сукоб са неким?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Не, не.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало иначе Србима да онако, само зато што су Срби буду киднаповани?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Само зато што су Срби, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Миловићу.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Сад, да ли сам добро разумео или нисам, можда ће и веће ту можда боље, остало ми је само нејасно, у ствари занима ме мотиви те госпође Цветковић на такво понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, нећемо о госпођи Цветковић Илинки да расправљамо, молим вас.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Добро. Да ли је неко други који је тад био тражио објашњење од ње, касније значи, не зашто је тад отишо, него касније зашто је тако, није јавила за тај, од неких других лица да ли сте.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Она се, ја сам с њом лично разговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо је господине. Рекла је већ да је разговарала са њом.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Не, не, од неких других, да ли је од неког другог сазнала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли је тражила, да ли је неко други тражио од ње објашњење?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо какво објашњење?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: За такву, значи зашто није јавила благовремено или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два ипо сата.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Значи не само вама, него да ли неком другом, ето то ме само занима.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИ : Не, не, она је рекла као доћи ће, па мој девер ми је то рекао и моја јетрва “доћи ће, доћи ће, немојте да се секирате, а то је пет минута, где је почетак, где је, ми смо у строгом центру доле код СУП-а, значи то нема пет минута посла, доћи ће са тим камионом“. Он није камион

ишао према центру него према Интернату горе, и зато су после, она је рекла „пошли су горе према Интернату али вратиће се, има други пут“ и више се нису вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац има неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја само нисам разумео, јесу ли они требали да утоваре камион или да истоваре камион?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да утоваре, значи белу технику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли га утоварили?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, утоварили и требало то да се донесе код ње кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било с тим камионом и са тим стварима?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ : Бела техника, све у радњи коју је она држала, значи коју је она држала, сву ту белу технику, јер је Албанац из «Младост» тамо та нека фирма «Младост» наредио да се то што пре избаци одатле, значи њој су фактички исто запретили и она је морала брже боље позвала мог супруга који јој били ту до руци и тог Срећка Лазића и тог једног Рома исто из улице, ја мислим да је исто из улице тај Ром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али шта је било с тим камионом и с тим стварима које су отоварене у камион?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Са све камион, нестали сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И све је одвежено кажете према Дому ЈНА, Интернату?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, и као она је била доле у «Младост» питала да ли је стиго тамо случајно камион, никакво обавештење није добијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо то писмо у овој форензичкој документацији и тако даље, значи имао све то и шта је било с камионом и тако, тако да су ово посредна сазнања, замарамо сведокињу. Реците ми колико су ваши трошкови за данашњи долазак. Да видимо још господин Константиновић има нешто да вас пита.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја се извињавам, ја нисам добро разумео, када су вама предати посмртни остаци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2006.године.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: 2006.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 2006.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: И шта вам је речено кад је он пронађен у контејнеру?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Мени је јављено 08.новембра а преузела сам тело 01.децембра 2006.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: А да ли вам је речено када је пронађено?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Па као 2004.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико су ваши трошкови за данашњи долазак? Не, опет Бојан. Е сад ми ви одговорите колико су вам трошкови за данашњи долазак, па ће накадно господин Ресавац да се.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: 1.200 такси и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је карта аутобуска?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Па ја сам узела повратку 1.600, 4.250.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то 1600 потвратна карта, а шта је.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: А такси од станице до овде и сад ја морам поново да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јер ја не знам град уопште, стварно, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи па јој суд досуђује 1.600,00 динара на име аутобуске карте.

Досудићу вам 2.000,00 позваћемо вам такси. И хоћу да вам досудим ако имате трошкове исхране и остало, али досудићу вам.

И 2.000,00 динара на име такси превоза.

Позваћемо вам такси у повратку, тако да ће он толико да кошта, ако имате трошкове исхране и остало, то ћу вам досудити, ако не можете овде да ручате у Служби за помоћ и подршку. Имате ли трошкове за исхрану?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Па имала сам нешто мало, 200, 300.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И 1.000,00 динара на име исхране.

Реците господине Ресавац?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем, хтео сам да замолим да питате госпођу када је она напустила Гњилане, Косово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли са децом?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Кад сам скроз напустила Косову, или, ја сам се враћала доле по супруга? Па ја сам истог дана 01.августа, не ја сам

сутрадан 02.августа изашла, а тог дана кад сам дошла у Бујановац, одмах сам читала новине да ми је муж нестао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а током бомбардовања где сте били?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је отишла српска војска, јесте ли ви тада отишли код родитеља у српску?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јесам, дошла сам у Нишу код сестре у Поповац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте у Ниш отишли?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то вас питамо.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Сво време сам ту била до 27.јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: И онда сам се вратила због супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте се вратили да позовете супруга да пође са вама?

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Да, да, и онда сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. То је то, ако немате ништа више да кажете можете да идете. Узећете трошкове овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима. Да ли можете молим вас да позовете сада Арсић Бисерку.

СВЕДОК СЛАВИЦА АРСИЋ: Јел готово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, да готово. Довиђења.

СВЕДОК АРСИЋ БИСЕРКА

Добар дан, седите молим вас ако хоћете. Узећемо прво ваше личне податке. Име вашег оца?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Арсић Бисерка, име оца Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: 07.06.1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваше пребивалиште? Видиковачки венац, јел тако?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ви сте овде позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим вас да пре него што почнете да дајете исказ прочитате текст заклетве ту је испред вас. Не морате устајати, само можете да прочитате.

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву исказује:

Позвали смо вас овде поводом догађаја у Гњилану у лето '99.године, па ћете нам рећи шта се вама тада десило?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Мој супруг је погинуо '99.године у Косовској Каменици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је та што каже тужилац оперативна зона, Гњилане-Косовска Каменица и Витина. Како је погинуо?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је погинуо, ког датума?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Киднапован је и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Киднапован и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Киднапован и убијен.

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: 19.јуна '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је био тамо, мислим због чега?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да, код куће смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално сте били.

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Живели смо тамо три године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам, то не знамо. Живели сте баш у Гњилану?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Не, у Косовској Каменици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините. А кажите ми када ви, јесте ли и ви тамо били или сте тамо били током бомбардовања?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Били смо, три године смо живели доле пре бомбардовања смо отишли са децом да живимо доле, јер су ми свекар и свекрва одоздо. И ту смо живели и он је, и малтене изашао, пошли су у цркву тог дана колима и киднапован је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је био?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Са човеком где смо живели у кући тој, Симић Миливојем, и обоје су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Симић Миливоје је тада киднапован?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то догодило, на ком делу, јесу ли били у колима, у којим колима?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: У колима, нашим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте ви то чули да су киднаповани?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Они су били у колима нашим, ми смо имали ауто, кренуо је колима и одмах чим је изашао, можда 200 метара испред куће, код бензинске пумпе ту су им блокирали пут, извукли су их из кола и убијени су, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту одмах су убијени?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Не ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тада пронашли тело?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Одведен је негде па после тога је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли тело пронашли и сахранили?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да, истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је пронађено тело?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: У Косовској Каменици ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате можда који су трагови нађени, како је убијен?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Па јел знате како, ја могу да вам испричам само оно што се причало јер ја нисам била са њим да могу да кажем нешто, него само оно што су причали људи који су били ту у тој близини. Значи они кад су кренули блокиран му је ауто, Симић Миливоје је био с њим у кола и његов син је био са њима у кола и онда су Симић Миливоје је изашао из аута, побегао је, а његовог сина, тај који је зауставио ауто рекао је њега пустите а овог водите, мог супруга су одвели а овог дечка су пустили, он се вратио кући. После тога је била гужва, галама ту, одвели су га негде, не знам, онда је Симић Миливоје као преговарао с некима да га пусте, и они су дошли с њим

у колима, Симић Миливоје је ушао у кола, као да га ослободе и да врате наш ауто, међутим онда су убијени и један и други. Значи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ватреног оружја, то вас питам, из ватреног?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Мој супруг је из ватреног оружја, имао је метаку главу и у срце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, да ли сте то видели?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те трагове?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да, мислим после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви можда чули из целе те приче да ли је у тој отмици, ко је извршио ту отмицу, да ли су то били неки униформисани људи или људи у цивилу?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Ја стварно не могу ништа да кажем, зато што ја нит сам познавала људе доле, ја сам живела три године и знала сам онај одређени број људи с којима сам се дружила, од људи, од Албанаца значи ни именом ни презименом, нити сам познавала, никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то вас не питам име и презиме него да ли су били цивили, војска, шта сте, да ли сте то чули, да ли је то био ОВК или неки људи онако?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Па то по причи да су били неки који су ту из Косовске Каменице, да је један био из УЧК а троје са њим су били у колима где је ушо Миливоје, каже да су били цивили ти из Косовске Каменице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили из Косовске Каменице?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да, али ја не знам ни ко су ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још да ли се ви придружујете кривичном гоњењу, да ли имате имовинско правни захтев и колико је ваш муж имао година тада и колика су вам била деца?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Мој супруг је имао 30 година а деца су била три ипо, пет и седам година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли ви одштетни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања за оштећену? Нема. Браниоци? Не. Реците ми ви трошкове за данашњи долазак нисте имали?

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро, то је то, хвала вам што сте дошли.

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете сада.

СВЕДОК БИСЕРКА АРСИЋ: Хвала, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Сада ћу да вам прочитам, Антонијевић Борислав није дошао, стар је и болестан јавила се телефоном његова ћерка

Лила Антонијевић из Лесковца, она би могла да дође али о томе већ мора да се договори са мужем и наравно ми би требали да је зовемо, то је још оно што је данас било планирано, Антонијевић Борислав, то је, чули сте мало пре да је сведок о томе говорио, Антић Бранимир, дакле то је, он би требао да сведочи и за себе и за сина Антонијевић Небојшу. Арсић Ненад, Ненад. То је за сада планирано тако, и ми смо на овај начин завршили са овим оштећенима који су за ова два дана позвани. Ја вас молим сада да се имајући у виду број ових сведока, начин испитивања, начина на који суд уопште ступа у комуникацију и налази их, обзиром да у оптужници су наведена под тачком I само имена и презимена, чак и за ове покојне ми немамо ни сроднике, него сами то тражимо, да не причамо о адресама, да не причам о нечему другом. Па бих вас ја сада замолила да се у смислу члана 335 изјасните о могућности заправо предвиђених чланом 335 ЗКП а то је да се истражном судији повери извођење доказа саслушањем ових особа које су на списку, што оштећених сведока који су оштећени, који су непосредно то доживели или сведоче о нечем другом, а ми ћемо касније обзиром да је то и предвиђено по узимању изјава одлучити о тој могућности. Господине тужиоче. Веће одлучује значи по узимању изјава, шта мислите о томе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео, питате ме да ли сам сагласан да истражни судија узима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја кажем по узимању изјава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да оставите, доставите предмет истражном судији да он саслушава ових 300 људи, то сте? Јесам ли добро разумео? И шта ме сада питате, да ли сам сагласан да се после тога то чита на главном претресу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узима вашу изјаву, то каже закон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затекли сте ме, а шта сте ви мислили да урадите сада са, кад сте мислили да закажете следећи претрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте мислили да закажете следећи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, хоћете накнадно, јел тражите рок за ову изјаву?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад будем, да обавестићу вас накнадно писменим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Тужилац ће дати изјаву накнадно писменим путем.

Браниоци? Господине Ресавац.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Ми смо у сваком случају ова два дана, ја сам сагласан са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша изјава би била да сматрате да је то.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да, да је то требало одрадити пре две године у истражном поступку, ови сведоци чак у оптужници нису ни предложени да се саслушају као и породице ових убијених, што је мени било чудно још од почетка оног да кажем основног предмета. Овако ћемо изгубити страшно времена, односно изгубити времена, овде се људима суди у одсуству, што се њих тиче нису у притвору па нећемо. У сваком случају сагласан сам да истражни судија обави то саслушање, можда ће бити то како да кажем, ефикасније и економичније, па након тога веровато тужилаштво, ми браниоци да предложимо ко да се непосредно саслуша на главном претресу, а и ви ћете вероватно одабрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господо браниоци. Ако неко може, ако не, немам ништа против да сви накнадно дају изјаве. Хоћете ви.

АДВ.АНТЕ БОШКОВИЋ: Ми смо сагласни зато што је то истражним судијом много лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте сагласни.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Само бих замолио да нас истражни судија позове кад буду били саслушавани, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овај начин ћемо сада завршити претрес и накнадно ћемо заказати претрес, исто као и ово што смо писмено.

Констатује се да је претходно бранилац Бојан Ресавац навео како сматра да треба поверити истражном судији да саслуша оштећене и сведоке, а да се накнадно одлучи ко ће од њих бити саслушан на претресу, па се томе придружују и остали браниоци на начин на који евидентиран.

Тужилац ће дати изјаву накнадно.

Главни претрес ће се одржати накнадно када га суд буде заказао.

Довршено у 11.50 часова.

Записничар

Председник већа-судија